

Floarea prieteniei

Carmen

O floare rară
Culeasă astă vară:
Prietenia,
Ea m-a făcut să uit de colivia

În care sufletul era închis.

Am mirosit-o,
Am lăcrimat când am privit-o,
Parfumul ei
A pus aripi tăcutului condei

Ce-n versuri calde floarea a descris.

Am îngrijit-o
Și-n suflet cu speranțe am răsădit-o,
Unde-a crescut
Tot mai frumoasă... încet ea a putut

Să scoată sufletul din colivie.

E poezie
Pe coala albă de hârtie
Și-n linul zbor
Sufletu-i liber și ușor...

Parfum suav și multă gingășie.